

CESTA K JEDNOTĚ: *NEUVÍZNOUT V KONFLIKTU*

PŘIJMOUT A SNÁŠET KONFLIKT

Konflikt v církvi a mezi církvemi nelze ignorovat nebo zastírat. Musí se přijmout. Avšak zůstaneme-li v něm uvězněni, ztratíme nadhled, horizonty se zužují a sama realita zůstává rozdrobena.

Někteří lidé konflikty ignorují a pokračují ve svém životě. Jiní v konfliktech uvíznou, ztratí horizont, promítají na instituce svoje nejistoty a jednota se stane neuskutečnitelnou. Pak je tu ještě třetí, vhodnější způsob, totiž čelit konfliktu. Je to přijetí konfliktu jeho snášením, řešením a přetvářením na spojující článek nového procesu. „Blahoslavení tvůrci pokoje“ (Mt 5,9).

JEDNOTA PŘEMÁHÁ KONFLIKT

Při řešení konfliktu a hledání jednoty je třeba stanovit si princip, který je pro vytváření přátelství neodmyslitelný: jednota je nadřazena konfliktu. Snášené konflikty, napětí a protiklady mohou nakonec vytvořit mnohotvárnou jednotu, která plodí nový život. Neznamená to pěstovat synkretismus, ani pohlcení jednoho druhým, nýbrž řešení, které v sobě uchovává cenné hodnoty protikladů.

KRISTUS V SOBĚ SJEDNOTIL VŠECHNO

Kristus sjednotil všechno v sobě: nebe i zemi, Boha a člověka, čas a věčnost, tělo i ducha, osobu a společnost. Znamení této jednoty a smíření všeho v Něm je pokoj. Kristus „je náš pokoj“ (Ef 2,14). Pokoj je možný, protože Pán přemohl svět i jeho stálou konfliktnost a svou „krví na kříži zjedná pokoj“ (Kol 1,20). Tou první oblastí, v níž jsme ale povoláni dosáhnout smíření růzností, je naše vlastní nitro, náš vlastní život stále ohrožovaný roztržštěností. Srdce roztržštěná na tisíc zlomků budou stěží moci vytvořit opravdový smír.

RŮZNOST JE KRÁSNÁ

Zvěst pokoje je přesvědčení, že jednota Ducha může sladit všechny různosti. Různost je krásná, když ochotně vstupuje do procesu smíření a uzavírá jakousi dohodu, která dá vyniknout něčemu novému ve „smířené různosti“.

Zpracováno podle encykliky papeže Františka Evangelii gaudium (čl. 226-230). Redakčně zkráceno a upraveno. Více k tématu naleznete na webu www.vira.cz